

Emléksarok az atlétika hőskorának (Kézdivásárhelyi Gyűjtemények Háza)

2015. június 8., hétfő

A szerző felvétele

A június 2-án délután megszervezett Kalith Attila Emlékversennyel egy időben nyílt meg a Gyűjtemények Házában a kézdivásárhelyi atlétika hőskorának szentelt emléksarok. Az 1963 és 1979 közötti időszakról és a kiállításról Beke Ernő egykori atléta, a Gyűjtemények Háza tulajdonosa nyilatkozott lapunknak.

Elmondta: az 1963-as esztendő fémjelzi a város atlétikai csúcskorszakának kezdetét, akkor lett a céhes város az atlétika fellegvára. Az év tavaszán pár érettségiző és testnevelési főiskolára készülő diák, Balázs Károly, Lengyel Töhötöm és Kovács Imre kérte meg Kalith Attilát, hogy segítse őket a felkészülésben, vezesse be őket az atlétika rejtelmeibe. Hamarosan hozzájuk csatlakozott Kovács Tibor, Majorán István, Demeter Magda, Szakács Judit, Lapikás Ildikó és Csutak Tamás, akik nem felvételizni, hanem sportolni szerettek volna. 1964-ben újabb tagokkal bővült a csapat, Beke Ernő, Babos Gusztáv, Vajna László, Gáspár Zoltán, Kovács András és Csiszár Mária csatlakozott hozzájuk. Így alakult ki az 1949–50-ben született atléták első generációja. Kezdetben házi versenyeken vettek részt, majd Sepsiszentgyörgy, Barót és Brassó következett, beiratkoztak az akkori tartományi, rajoni és országos versenyekre. Megszülettek az első kimagasló eredmények. A minden másodnapos edzésből napi edzés lett. A sikerek hírére újabb atléták jelentkeztek: Papp Zsigmond, Jakabos István, Molnár Jenő és Kelemen Erzsébet. Az országos csúcsok után a kézdivásárhelyi atléták

az országos válogatottba is bekerültek. 1967-ben Szakács Judit két Balkán-bajnoki aranyérmet szerzett, ami rendkívüli eseménynek számított egy kisváros életében.

Az országos atlétikaszövetség is felfigyelt a kézdivásárhelyi atlétákra, kiszálltak a helyszínre, hogy megnézzék az edzési körülményeket. Nem akarták elhinni, hogy nincs termük, hanem az akkori barompiacon edzenek, az öltözőjük a közeli akácfa. Kalith Attila bácsi a hetvenes években objektív okok miatt abbahagyta az edzősködést. Beke Ernő 1971-ben leszerelt a katonaságtól, s Kovács Ernő, Molnár Ede, László Lázár és Szócs József megkérte, hogy vegye át Attila bácsitól az edzői teendőket. Két évig edzősködött, a 4x800 méteres váltóban országos második helyezést értek el. Attila bácsi adta az edzésterveket, amelyeket az újabb atlétanemzedék végre is hajtott. Attila bácsi időközben visszakерült a csapat élére. Olyan kiváló atlétákkal dolgozott, mint Ambrus Erzsébet, Markó György, a Vitályos testvérek, akik már nemzetközi versenyeken is megállták a helyüket, és dicsőséget szereztek szülővárosuknak.

Az eredmények tükrében jött létre atlétika-szakosztállyal az akkori 3-as számú Általános Iskola, a mai Turóczy Mózes Általános Iskola. A két edzőhöz, Kalith Attilához és Beke Ernőhöz csatlakozott a Demeter házaspár, Kiss Imre, Csobot Irma, Kicsid Béla és Kövér Sándor. Egy időben Gligor Zoltán is besegített. 1978–79-ben ismét gondok merültek fel az atlétika háza táján, egy válogatás alkalmával a kézdivásárhelyiek mellőzve érezték magukat, az országos vezetőségben is változás állt be, olyanok kerültek oda, akik nem ismerték előző eredményeiket. Az első Balkán-bajnoki címhez még hetet sikerült megszerezni. A Sinkovits-stadionban 2013-ban felállított diadalív márványtáblájára csak két név, az Ambrus Erzsébeté és a Markó Györgyé került fel, akik a legkimagaslóbb eredményeket érték el. Túl hosszú lett volna a teljes lista, annyi név nem is fért volna fel a márványtáblára. Beke Ernő azt is elmondta, hogy Kalith Attila bácsi 2013. május 5-én bekövetkezett halála után Beáta leánya átadta Beke Ernőnek édesapja féltve őrzött „kincseit”, serlegeket, okleveleket, fényképalbumokat stb. Ezek az atlétika hőskorához kapcsolódó tárgyi relikviák láthatók a Gyűjtemények Házában.

Szerző: [Iochom István](#)